

- 1) Køb af de Varer, der udsendes til Kolonierne,
- 2) Handelsomsætningen ved Kolonierne,
- 3) Besejlingen af de grønlandske Kolonier og
- 4) Salg af de fra Grønland hjemsendte Produkter.

Det store Flertal af de grønlandske Embedsmænd har under Forhandlingerne udtalt, at det vil være ønskeligt, at de under 1—3 nævnte Virksomheder ledes af en Mand, der har indgaaende Kendskab til Forholdene i Grønland, og at det i Sammenligning hermed vil vise sig, ogsaa i økonomisk Henseende, at være af underordnet Betydning, om vedkommende er i Besiddelse af egentlig merkantilt Uddannelse. Formentlig vil endog en grønlandskendt, ikke merkantilt uddannet Mand kunne lede de under 2 og 3 nævnte Forretninger med større Udsigt til et godt økonomisk Resultat end en merkantilt uddannet Mand, der ikke har indgaaende Kendskab til Befolkningens (d. e. Producenternes og Aftagernes) ganske særlige Livsvilkaar, der er Grundlaget for hele det grønlandske Samfunds Økonomi.

For saa vidt angaar Indkøbet af Varer her i Landet fremhæves det, at kun den Mand, der ved Ophold i Grønland har lært Grønlandernes Levevis at kende, vil være i Stand til at bedømme, hvilke Varer der ere af Betydning for Grønlanderne. Den blot merkantilt uddannede Mand vil være tilbøjelig til at indkøbe Varer, naar de kan faas for en efter danske Forhold lav Pris; men vil i mange Tilfælde være udelukket fra at bedømme, om Varen kan gøre fuld Nytte i Grønland.

For Tiden fastsættes Reglerne for Ind- og Udhandling af Varer i Grønland ved en for 5 Aar gældende, saakaldet „General-Takst“. At Udarbejdelsen af denne Takst er af allerstørste Betydning for det grønlandske Samfund, vil være indlysende. Paa Grund af Statens Monopolhandel vil Grønlandernes hele økonomiske Liv afhænge af de ved General-Taksten fastsatte Priser for Salg af europæiske og Indkøb af grønlandske Produkter. Ved Fastsættelsen af *Udhandlingsprisen* vil der derfor ikke blot være at tage Hensyn til, at Priserne fastsættes saa højt, at Handels Udlæg og Driftsomkostninger dækkes, men ogsaa til Grønlandernes Betalingsevne. Blandt andre Momenter, der bør komme i Betragtning ved Udhandlingsprisens Fastsættelse, kan nævnes, at denne bør sættes lavt paa Fødevarer og Varer, der ere af Betydning for Grønlandernes Erhverv,

men højt paa Varer, der efter grønlandske Forhold maa betragtes som Luksusgenstande. *Indhandlingsprisens* Fastsættelse vil dernæst paa mange Maader kunne faa Indflydelse paa Grønlandernes Erhverv. Som Eksempel fremhæves, at man ved Fastsættelsen af en høj Indhandlingspris paa en Vare vil kunne begunstige Producenterne af denne og derved støtte et Erhverv, medens man omvendt ved Fastsættelsen af en lav Indhandlingspris paa et Produkt vil kunne ødelægge en Erhvervs-gren. Er endelig Generaltaksten udarbejdet under tilbørligt Hensyn til alle de Interesser, der bør komme i Betragtning, vil der desuden ved Indhandlingen af Produkter i Grønland være at tage et afgørende Hensyn til Grønlandernes „Afhændelsesevne“, idet det er en Erfaring, der Gang paa Gang gøres af de danske i Grønland, at Grønlanderne for at opnaa en øjeblikkelig Fortjeneste ere tilbøjelige til at bortselge Klæder, Skind og andre nødvendige Brugsgenstande, og at de som Følge heraf senere komme til at lide Nød. Alle disse Forhold vil imidlertid kun en grønlandskendt Mand være i Stand til at bedømme, og ledes Monopolhandelen af en blot merkantilt uddannet Mand, vil man derfor udsættes for, at den bliver til Grønlandernes Skade i Stedet for til deres Gavn.

Endelig bør Grønlandernes Interesser tilligemed Administrationens og Kirke- og Skolevæsenets være medbestemmende ved Fastsættelsen af den aarlige Plan for *Besejlingen*, og flere af de grønlandske Embedsmænd foreslaa derfor, at Ledelsen af Indkøbet her, af Vareomsætningen i Grønland og af Besejlingen overdrages Direktøren. Det erkendes imidlertid, at særlig Varekendskab i mange Tilfælde vil være nødvendigt for at sikre Handelen mod økonomiske Tab ved Vareindkøbet, og at Handelskendskab ogsaa er af Vigtighed med Hensyn til Vareomsætningen i Grønland. Der kan saaledes f. Eks. blot henvises til, at Kendskab til de grønlandske Forhold vel er nødvendig for at bedømme, om en vis Erhvervs-gren med Nytte kan tages op i Grønland; men, om der er Udsigt til at kunne afhænde det indvundne Produkt paa det europæiske Marked, vil en handelskyndig Mand være bedst i Stand til at afgøre. En saadan Mand vil i det hele taget paa mangfoldige Maader kunne sikre Handelen mod økonomiske Tab, og Loven af 27. Maj 1908 betegner derfor et Fremskridt fra den tidligere Tilstand ved Oprettelsen af Embedet som Handels-